

ROUŠKA

ročník 21

číslo 6/18

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

CHOVEJ MĚ.

V jedné televizní Sváteční slově jsem uslyšel následující příběh. Byl o chlapci, který se narodil jako nemanželské dítě. V době, kdy se narodil, to bylo pokládáno za něco nepatřičného a chlapec si užil mnoho posměchů, ústrků i šikanování. Navíc jeho maminka si nemohla dovolit ztratit své zaměstnání a tak byl svěřen do péče a výchovy stařence, své babičce. Ona se o něj starala a s láskou pečovala. Chlapec vyrostl a odešel na studia do jednoho velkého města. V jednu chvíli však zatoužil znovu se setkat se stařenkou. Vypravil se znovu do jejího domu a našel ji ležet v posteli zcela vyčerpanou zákeřnou nemocí, jen kost a kůže. Když jej stařenka uviděla, její oči se rozzářily a zašeptala: „Chovej mě.“ Mladý muž ji vzal do náručí, posadil si ji na svůj klín a hladil po tváři.

Tolik příběh. Možná bychom si přáli, aby pokračoval, aby se nám pokusil zprostředkovat štěstí lásky hluboce zakoušené a naplněné, ukotvené v jejich srdcích. Tu touhu po skutečném setkání, po objetí, kdy se samota a bolest prozařuje dotykem něhy, a kdy svět, plný zážitků i prázdnoty, je nasycen ryzostí i očekáváním lásky. V tu chvíli si asi onen mladý muž vzpomněl na mnohé okamžiky, ve kterých v jeho zraněném dětství právě náruč stařenky konejšila bolest i touhu po lásce. Nemohl jinak, než nosit tento uzdravující dotek ve svém srdci. Možná jej časem zavanula vůně světa, ale nezničila jej. I samota stařenky měla své světlo v chlapci, kterému darovala svou lásku, kterému otevřela srdce jistotě větší než poklady světa, naději silnější než veš-

kerá bolest a odmítání. Svět mladého muže a svět stařenky, ať se již odvíjel jakýmikoli cestami, se v lásce stal světem jediným, světem lásky. Maně si zde vybavuji slova vzácného kněze, opavského děkana Mons. Josefa Veselého, který při mnohých důvěrných setkáních rád říkal při loučení: „Víme o sobě!“ To je: myslíme na sebe, naše světy a životy nejsou vzdáleny, protože nás pojí přátelství a láska.

Moji milí, prožíváme nejkrásnější svátky roku – svátky Narození našeho Pána. Kdy jindy si více uvědomit Boží lásku, která se stala v Ježíši zjevnou a přítomnou mezi námi. Malé Betlémské dítě jako by nás vybízelo: „Chovej mě!“ Vezmi mne do své náruče, otevři své srdce a zakus to štěstí lásky, po které bytostně toužíš, aniž o tom víš. Já jsem nezapomněl, slyšel volání vyprahlých, prázdných i nešťastných srdcí, přišel jsem uzdravit tvou samotu i bolest srdce. Vezmi mne do náruče a vtiskni hluboce do srdce něhu mé lásky. Nebude ji moci pohltnout žádný poklad světa, nahradit žádná vůně požitků a slastí. Jsem tu pro tebe a s tebou. A byť bys ležel vyčerpaný zákeřností hříchu a zklamaný nevěrností lásky člověka, přišel jsem tě uzdravit a osvobodit. A pak to snad budeme i my, kteří před Dítětem v jeslích toužebně zašeptáme: „Chovej mě, ukryj ve svém náručí!“ Toužím schoulit se u Tebe, položit na tvůj klín jako ovečka pastýři svou hlavu. Utišit se a upokojit, zaslechnout ve svém nitru jásot andělů: „Sláva na výsostech Bohu ...“ Sláva, chvála, dík a klanění.... Nebudeme schopni vypovědět svou radost, dokud se náš život nenaplní a Toho, který nás nese ve své lásce, nespatříme tváří v tvář. Pak poznáme, že tu nebyly dva světy, ale jen jeden – svět Boží Lásky.

Pojďme, pospěšme k Betlému. Bůh přišel na tuto zem. Radost a spása pro všechny lid.

Milostiplné prožití svátků Kristova narození a Boží požehnání pro rok 2019 přeje

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za Boží pomoc při rekonstrukci nového objektu Charity Bohumín.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za Boží požehnání v novém roce pro všechny zaměstnance, příznivce i klienty Charity Bohumín.
- ✧ Za Boží pomoc v těžké životní situaci a za nemocného člena rodiny.
- ✧ Za starší osobu, která je odkázána na pomoc druhých, aby se jí dostalo potřebné péče.
- ✧ Za muže hledajícího smysl života, aby měl dost síly skoncovat se zlými návyky.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Projekt Ježíškova vnoučata vznikl na podzim roku 2016 na popud novinářky Olgy Štrejbarové, která si při jednom svém natáčení uvědomila, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory a vánoční dárek nedostali mnohdy roky. V roce 2017 se do organizace Ježíškových vnoučat pustil Český rozhlas, který oslovil stovky domovů pro seniory, zdravotnických zařízení a pečovatelských služeb. Ohlas, který tento projekt způsobil, byl nečekaný a fantastický.

Proto jsme se v letošním roce rozhodli zapojit do tohoto smysluplného projektu i my a našim klientům udělat radost dárečkem či osobním setkáním.

Byla jsem pověřena jako koordinátorka této skvělé akce a tento projekt byl pro mne novou zkušeností, protože jsem v našem pracovním týmu nejmladší.

Někteří dárci přijeli přes půl republiky, aby mohli předat dárek osobně a splnit tak přání. Pán se svým vnukem až z Hradce Králové. Druhý pán z Prahy. Nebylo to tedy je o tom, koupit a poslat někomu anonymnímu dárek, ale také o osobním setkání. Překvapilo mě, že ještě existuje tolik lidí s dobrým srdcem, kteří myslí nejen na své blízké. Ježíškova vnoučata ve mně zanechávají dobrý pocit, jak ze spokojenosti dárců, tak i našich klientů.

Na závěr bych ráda poděkovala naší sociální pracovníci Michaela Mičové, díky které jsem se o projektu dozvěděla, byla mi oporou, se vším mi pomáhala a i přes pracovní vyčíženost do toho se mnou šla naplno.

Kolegyni Jindřišce Pajtašové a jejím dětem děkuji za vyrobení krásných vánočních přáníček, které jsme mohli dárcům za jejich dárečky na oplátku poslat. Mé díky také patří i všem pracovníkům Domova za trpělivost a vřelý přijetí dárců, kteří naše seniory přijeli navštívit osobně.

Ještě jednou velké díky a ráda bych všem popřála klidné a požehnané svátky.

*Aneta Pompová, pracovnice přímé péče
v Charitním domě pokojného stáří sv.*

Františka

O VÁNOCÍCH JSME SI BLÍŽ

Příběh, který Vám chceme vyprávět, je z těch, který má dobrý konec.

Jednoho dne zazvonil v Denním centru pro osoby bez přístřeší telefon. V něm se představil muž XY, a ten sdělil, že má poslání. Jeho kamarád, který žije v zahraničí, je rodákem z Bohumína. Rozhodl se obdarovat finanční částkou pět potřebných lidí z Bohumína. Prostřednictvím sociální sítě Facebook byla uveřejněna anketa, kde mohli lidé napsat osoby, kterým by finanční částka pomohla. Jedním z těchto vytipovaných lidí byl jeden náš klient. Pro něj hlasovalo cca 120 bohumínských občanů. Pan XY nás požádal, abychom předání daru našemu klientovi zprostředkovali - sdělili, že byl v anketě vybrán a že mu bude částka 5.000 Kč předána.

Klient ale žádný dar nechtěl. Dle jeho slov „nic nepotřebuji, vše, co k životu potřebuji, mám tady v Charitě“. O žádném daru nechtěl nic slyšet. Informaci, že klient nechce přijmout tento dar, jsme telefonicky sdělili panu XY, ten se nakonec rozhodl, že přijede do Denního centra a společnými silami klienta přesvědčíme, aby dar přijal. Po následném rozhovoru s panem XY jsme se s klientem dohodli, že celá částka bude použita na zaplacení noclehu v noclehárně sv. Martina, což je pro klienta velkou pomocí, kterou nakonec s vděčností přijal.

Tento zážitek je v mnoha ohledech velice překvapivý.

V našem, konzumem a honbou za požitky prosáklém světě, vidíme člověka, který se chce podělit s tím co má, s potřebnými lidmi. Myslí na svou domovinu, začíná od srdce, snad z dojetí, nostalgie, jakéhosi stesku, přechází ke konkrétnímu činu. Otevírá svou dlaň, chce nezištně darovat a zůstat přitom v anonymitě.

Potřební lidé jsou nalezeni a mezi nimi se objevuje i člověk bez domova. Ty, kteří pro něj hlasovali, tento člověk oslovil bez toho, že by jim řekl jediné slovo. Vídávají ho často se procházet po městě, bělostně šedivý, mlčenlivý, snad nad něčím dumající, šaty sice obnošené, ale

čisté, vždy střízlivý s přívětivým výrazem. Jakýsi majestát z něj vyzařuje. Ano, rozhodnutí pomoci darem právě jemu, je namístě.

Ale co to? Onen člověk, který podle očí světa patří na společenském žebříčku až na spodní příčky, ten, který, jak se očekává, natáhne ruku, tak tento člověk dar odmítá. Důvodem není pohrdání darem nebo dárcem, nebo jakási falešná skromnost a pýcha, ale je to krásná vnitřní svoboda toho člověka.

Mám všechno, co potřebuji, to mi stačí. Někdo by peníze potřeboval víc, než já.

I když nakonec je dar přijatý a použitý k úhradě nocležného, je tento krásný příběh poučný pro každého z nás. Vede k zamyšlení nad pravými hodnotami života a jistě není náhodou, že se objevil zrovna před Vánocemi.

Ze srdce všem účastníkům děkujeme.

*Karin Vitová a Mária Míčková sociální pracovníce
Denního centra pro osoby bez přístřeší*

Na konci letošního roku o milá překvapení, skoro zázraky, nemáme nouzi.

Jedna restaurace v Bohumíně nás oslovila, že by ráda připravila na Štědrý den jídlo pro naše bezdomovce. K tomu každý dostane malý praktický dárek – čepici, rukavice. Moc všem, kteří se na pomoci podílejí, děkujeme. Je to pro nás projev velkého lidství, které viditelně v dnešní době je, ale bylo by ho potřeba mnohem víc.

Napadá mě, že na naše klienty jde vidět – víme, co potřebují a jak jim pomoci. Ale je spousta lidí opuštěných, starých, nemocných, kteří žijí ve svých domech či bytech a na ty vidět není. Zkusme se poohlédnout ve svém okolí, jestli třeba nemáme takového souseda a pokusme se mu udělat radost – často stačí jen to, že si s ním popovídáme

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Milí přátelé charitního díla,

velice si vážíme Vaší podpory Tříkrálové sbírky. Děkujeme, že jste při minulé sbírce (2018) vřele přijali koledníky a štědře je obdarovali. V našem regionu se vybralo 433 220 tisíc korun, díky kterým můžeme lépe pomoci lidem v nouzi.

Z vykoledovaných prostředků z 65-ti procent financujeme potřebné věci v Charitě Bohumín a zbývajících 35 procent sbírky jde, jako každý rok, na podporu celorepublikových projektů Charity České republiky a na mezinárodní humanitární pomoc. V rámci humanitární činnosti Diecézní charity Ostravsko – opavské podporujeme sociálně-společenský rozvoj na Ukrajině a v Moldávii.

Díky výtěžku minulé sbírky (2018) jsme:

- ✧ obnovili v půdních prostorách Charitního domu pokojného stáří sv. Františka termoizolaci, čímž jsme zvýšili tepelný komfort půdních pokojků
- ✧ zakoupili dvě elektrické polohovací postele s příslušenství do domova pro seniory
- ✧ začali tvořit rezervu pro zakoupení části vnitřního vybavení pro nově rozšířenou sociální službu Odlehčovací služby (nábytek pro klienty, kancelářský nábytek pro personál)
- ✧ podpořili provoz Nízkoprahového denního centra pro osoby bez přístřeší

Vaše důvěra je pro nás závazkem a současně povzbuzením pro naši práci.

Další ročník Tříkrálové sbírky proběhne od 1. do 14. ledna 2019.

Z nové sbírky (2019) bychom rádi:

- ✧ z části výtěžku, společně s vytvořenou finanční rezervou z roku 2018, zakoupili část vnitřního vybavení pro nově rozšířenou

- sociální službu Odlehčovací služby část vnitřního vybavení (nábytek pro klienty, kancelářský nábytek pro personál)
- ✧ opět podpořili provoz Nízkoprahového denního centra pro osoby bez přístřeší

Prosíme o Vaši přízeň a štědrost.

Za pracovníky i klienty Charity Bohumín:
Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka

Budete-li nám chtít pomoci i jako koledníci, budeme moc rádi. Přihlásit se můžete:

tel.: 736 766 021 nebo info@bohumin.charita.cz

ZÁVĚREM...

Rok 2018 je pomalu za námi. Přiznám se, že si každý rok říkám, že ještě uděláme toto a toto a pak už bude klid a budeme jen klidně pracovat v nastaveném režimu. A každý rok je vše jinak. Ne jen legislativa, ale kontroly z různých institucí, nové životní situace a nové příběhy klientů nás nutí k dalším a dalším změnám. A když už si myslíme, že už věc lépe udělat nejde, přijde někdo, kdo nás vyvede z omylu ☺

Takže každoroční změny máme za sebou, ale i před sebou. Koncem letošního roku jsme začali s rekonstrukcí domu ve Starém Bohumíně. Celý rok 2018 byl přípravou. To znamená, že ten nejdůležitější plán i pro rok příští je jasný – dokončit v termínu vše potřebné, aby mohla začít fungovat rozšířená Odlehčovací služba v nových prostorách nejpozději v lednu 2020. Všechny naše příznivce prosím o modlitbu, ať se vše zdaří.

Všem svým kolegům a všem lidem, jakkoli spojeným s prací Charity Bohumín, opravdu ze srdce děkuji a přeji klid, pokoj a Boží požehnání v dalším společném roce.

Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka Charity Bohumín